

El Pla Bolonya disgusta els enginyers

Els professionals reclamen racionalitzar els estudis quan es compleixen deu anys de l'aplicació del model unificador

M. SARDÀ
BARCELONA

Catorze col·legis professionals d'enginyers van crear el setembre de l'any passat, la Mesa d'Enginyeria Tècnica i de Graduats en Enginyeria de Catalunya (METGEC) per denunciar de manera conjunta la confusió creada per l'aplicació del Pla Bolonya, deu anys després de la seva implantació, i negociar de manera conjunta les demandes que aquest col·lectiu ha presentat a les administracions i al sector acadèmic. “No hem aprofitat Bolonya per fer la transformació cap a un model més modern de control de la professió”, assegura Miquel Darnés, president de la METGEC i degà del Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona.

Darnés assenyalava que durant la dècada del Pla Bolonya no s'ha aconseguit homogeneïtzar els títols, ni assolir l'homologació que havia de facilitar la mobilitat dels enginyers en l'àmbit europeu. “Les empreses i l'administració segueixen convocant places laborals en base a l'antiga diferenciació entre tècnics i superiors. Hi ha confusió en les denominacions de les enginyeries i excés de titulacions de grau”, afirma.

Durant el primer dels actes convocats per la METGEC, celebrat el novembre passat, es va presentar un document amb set demandes per reforçar la professió. A més d'exigir l'equiparació professional

S'ha perdut una gran ocasió per endreçar la professió

MIQUEL DARNÉS
PRESIDENT DE LA METGEC

Els dos perfils d'enginyeries es complementen i són necessaris

XAVIER ROCA
DIRECTOR DE L'ESEIATT-UPC

entre enginyeries pel que fa a l'accés a convocatòries públiques d'ocupació, en el document també es reclama fomentar l'habilitació professional –demostrar les competències adquirides a partir de l'experiència laboral–, posar en valor la col·legiació en aquestes convocatòries, frenar la davallada d'estudiants a les enginyeries, simplificar el catàleg de titulacions de grau, diferenciar clarament els graus dels màsters i millorar la col·laboració entre empreses i universitats.

Darnés defensa “la creació d'un sol nivell d'enginyeria, tal com està plantejat a la resta de països europeus, i situar els màsters en el terreny de l'especialització”. Per ell, “amb el Pla Bolonya s'ha perdut una bona ocasió per endreçar la professió, ja que s'han man-

Professió d'èxit i eminentment masculina

“L'enginyer tècnic rep una molt bona formació especialitzada en algun camp concret de la tecnologia industrial. És un expert en el seu àmbit i esdevé una peça clau de la indústria en el seu sector. L'enginyer industrial, en canvi, rep una formació més transversal en l'àmbit científicotecnològic i de gestió que el fa ideal per coordinar, dirigir i gestionar equips de treballs formats per especialistes. Són dos models professionals

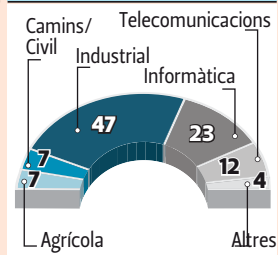
d'èxit, tal com demostra el fet que la seva taxa d'atur és gairebé inexistent en els dos casos”, explica Roca. Tampoc en els seus es perceben diferències notables, ja que “estan en relació amb el nivell de responsabilitat de cada lloc de treball, amb independència de la titulació”, afirma Darnés.

Malgrat el desgavell que sembla haver creat el Pla Bolonya, el nombre de matriculacions en les diverses enginyeries s'ha

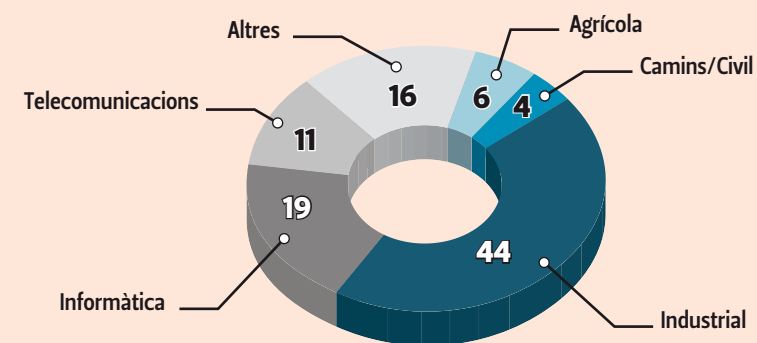
Radiografia del sector a Catalunya

PROFESSIONALS PER TITULACIÓ (%). 2017

ÀREA D'ENGINYERIA	ENGINYER	ENGINYER TÈCNIC
AGRÍCOLA	52	48
CAMINS/CIVIL	52	48
INDUSTRIAL	44	56
INFORMÀTICA	38	62
TELECOMUNICACIONS	60	40
ALTRES	88	12
TOTAL	47	53

ENGINYERS QUE NECESSITARÀ EL SECTOR EN LA PRÒXIMA DÈCADA (%). 2017

FONT: Observatori de l'Enginyeria

tingut els dos nivells d'enginyeria que estan establerts des del segle XIX: els tècnics –abans coneguts com a pèrits– i els industrials, mal anomenats superiors”.

Actualment, en els estudis d'enginyeria trobem els graus tradicionals –mecànica, elèctrica, química, tèxtil– que disposen d'atribucions –permeten als professionals signar projectes–, altres graus de nova creació que no tenen aquestes atribu-

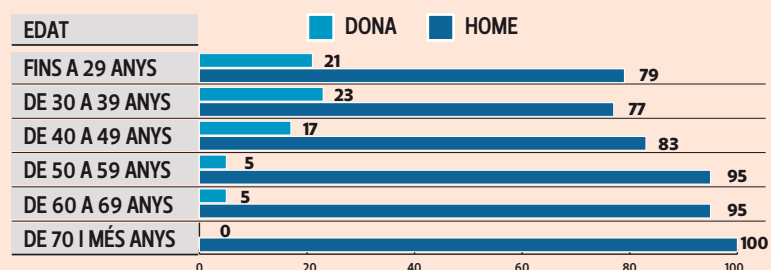
cions i els màsters. “Aquesta diferenciació està desfasada. Hauríem d'anar cap a un sol nivell d'enginyeria i a partir d'aquí, l'especialització”, assenyalava Darnés.

Aquests dos perfils d'enginyers són, en canvi, necessaris per Xavier Roca, director de l'Escola Superior d'Enginyeries Industrial, Aeroespacial i Audiovisual de Terrassa (ESEIATT-UPC) i membre de la junta del Col·legi Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya. “Els dos perfils professionals es complementen perfectament i són absolutament necessaris. D'una banda, els enginyers o enginyeres especialistes i, de l'altra, els generalistes, fruit de la singularitat del teixit industrial del nostre entorn.”

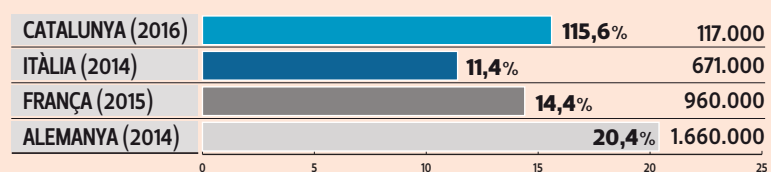
PRESSIÓNS EXCESSIVES. Roca admet el desgavell de Bolonya. “Les administracions, tant a Madrid com a Catalunya, no han estat capaces d'imposar un cert ordre en l'oferta i s'han deixat portar per una política universitària erràtica, que ha canviat amb massa freqüència i que ha estat sotmesa a pressions de molts agents diferents.” Asssegura que la divisió en graus i màster no es va fer pensant

mantingut en aquesta dècada. “Abans faltaven enginyers en el mercat, i ara en segueixen faltant”, afirma Roca. I segueixen faltant titulades en la professió. “Les dones encara són poc nombroses a les aules, tot i que la tendència dels últims anys mostra un lleuger increment”, assenyalava Roca. La presència més important d'enginyeres se situa en la franja que va entre els 30 i els 39 anys, amb un percentatge que se situa en el 23%.

EL GÈNERE EN L'ENGINYERIA (%). 2017

COMPARACIÓ PER NOMBRE D'ENGINYERS I PERCENTATGE PER CADA 1.000 HABITANTS

TITULACIONS EN ENGINYERIA

ÀMBIT	GRAUS	MÀSTERS
AERONÀUTICA I NÀUTICA	7	4
AGRÀRIA, ALIMENTÀRIA I DEL MEDI NATURAL	7	10
CIVIL	6	2
DISSENY INDUSTRIAL	4	4
IMATGE I MULTIMÈDIA	3	0
INDUSTRIAL	10	8
TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LES COMUNICACIONS	11	2
ALTRES	0	14
TOTAL	48	44

La divisió de graus i màster no es va fer pensant en allò que calia al sector

XAVIER ROCA
DIRECTOR DE L'ESEIATT-UPC

És necessari tenir un sol nivell d'enginyeria, com a la resta d'Europa

MIGUEL DARNÉS
PRESIDENT DE LA METGEC

en les necessitats del sector, “sinó en altres àmbits i amb unes intencions globals de mobilitat europea que no s'ajusten a les demandes reals de cada territori”.

La indústria, diu Roca, demana, d'una banda, “un perfil d'enginyer especialista en àmbits concrets com ara la mecànica, l'electrònica, l'electricitat, la química i el tèxtil i, de l'altra, un de més transversal i generalista, amb coneixements globals de les diverses àrees de l'enginyeria. Aquest és el que correspon a l'enginyeria industrial. Amb Bolonya, els antics estudis d'enginyeria tècnica industrial s'han convertit en graus d'enginyeria especialistes, mentre que els estudis d'enginyeria industrial han esdevingut la suma del grau en enginyeria en tecnologies industrials i el màster universitari d'enginyeria industrial”.

Des de les universitat s'està treballant en l'àmbit de l'Es-tat per aconseguir el que s'a-

nomenen programes acadèmics, “de manera que un estudiant que vulgui ser enginyer industrial pugui triar l'opció integrada de grau més màster”: “D'aquesta manera es faria una mica menys confús el mapa actual de titulacions”, assegura Roca. Tanmateix, creu que aquesta solució “no deixa de ser un pedaç” i que “l'anterior model, basat en carreres de tres i cinc anys, era molt més clar i suficient per als objectius dels dos perfils, ja que concentrava els coneixements i es reduïa en un any l'entrada al mercat laboral”.

Uns i altres es mostren preocupats per la gran proliferació de graus en enginyeria i la confusió que crea en estudiants i empreses. Tot i això, encara no han posat en comú la seva discrepància ni han començat a dissenyar cap actuació conjunta. En allò que sí que coincideixen és que la professió d'enginyer és cabdal ara i que ho continuarà sent encara més en el futur.

Kave
Home
.com

HOLA BARCELONA

Nice to
meet you!

Av. Diagonal, 488
dl - ds: 10h a 21h